

15. prosinca 2020.

DVADESET I DEVETA OBLJETNICA OSLOBAĐANJA OPĆINE ĐULOVAC U VOJNO-OSLOBODILAČKOJ OPERACIJI PAPUK 91

Na današnji dan, 1991. godine, 127. brigada Hrvatske vojske, uz topničku potporu 19. mješovito protuoklopnog topničkog divizionu i s pridruženom satnijom dragovoljaca iz Koprivnice te tenkovskim vodom iz koprivničke 117. brigade HV, oslobodila je vrlo jako neprijateljsko uporište današnji Đulovac, kao i veći broj sela u smjeru Daruvara te je potom nastavila oslobađati područje oko planine Papuk da bi krajem godine izbila na cestu Pakrac-Požega.

U borbama za oslobađanje Đulovca i šireg prostora puno je ranjeno a poginula su tri pripadnika 127. brigade Hrvatske vojske i to:

1. **Vladimir Horvatinović**, rođen 16.02.1965. godine u Koriji, gdje je i živio.
2. **Drago Klarić**, rođen 28.08.1965. godine u Budakovcu, gdje je i živio., i
3. **Miodrag Vlaškić**, rođen 29.08.1963. godine, također u Budakovcu, gdje je i živio.

Opširnije:

Nakon uspješno okončane operacije oslobađanja okupiranih dijelova Bilogore u VRO „Otkos 10“ GS HV je isplanirao novu operaciju pod nazivom „Papuk 91“. Pripreme za ovu operaciju otpočele su 4. studenog, odmah nakon završetka VRO „Otkos 10“, i sastojale su se u dodatnom opremanju i obučavanju snaga, akcijama nižeg intenziteta u cilju zauzimanja dominantnih položaja i stvaranja što kvalitetnije linije obrane, prikupljanju obavještajnih podataka o neprijatelju, uvezivanju sa susjednim postrojbama (u ovom slučaju 127. brigade HV iz Virovitice sa 136. brigadom HV iz Slatine te 77 bataljunom ZNG Grubišno Polje i 52 bataljunom ZNG iz Daruvara) i sl. Operacija je počela 28. studenog i trajala je do 3. siječnja. I treba odmah reći da se radi o operaciji o kojoj se u hrvatskoj javnosti vrlo malo zna, kao što se vrlo malo zna i o tome da je na širem području tadašnje općine Mijokovićevo, danas Đulovac, neprijatelj pogubio vrlo velik broj civila. Cilj operacije „Papuk 91“ bio je nastavak oslobađanja Zapadne Slavonije do prometnice Požega-Pakrac, s tendencijom nastavka oslobađanja odnosno izbijanja na državnu granicu na rijeci Savi.

U sklopu ove operacije 127. brigada HV s pridodanim postrojbama je 12. prosinca 1991. godine otpočela s borbenim djelovanjem duž crte obrane s ciljem oslobađanja okupiranih sela na smjeru Slavonka Pivnica-Mijokovićevo (sada Đulovac) i na smjeru Jasenaš-Mijokovićevo (sada Đulovac). Dana 15. prosinca 127. brigada HV zajednički s pridodanim postrojbama oslobađa selo Mijokovićevo (Đulovac) i veći broj sela u smjeru Daruvara te u narednim danima nastavlja s oslobađanjem šireg područja oko planine Papuk, izbivši krajem godine do prometnice Pakrac-Požega. Glavni preduvjet za ovaj uspjeh stečen je dva dana ranije kada su pripadnici 3. satnije 1. bojne 127. virovitičke brigade ovladali Starom Krivajom. Zaposjedanjem tog sela, pobunjenim Srbima na području Đulovca presječena je komunikacija s Voćinom kojeg su istovremeno oslobađale snage 136. slatinske brigade. Idućeg dana, 14. prosinca vodila se žestoka borba za Donje Cjepidlake gdje su pripadnici „A“ satnije 127. brigade uz pomoć tenkovskog voda napali utvrđene srpske položaje na ulasku u selo. Dva tenka izravno su sudjelovala u napadu, dok je treći pružao topničku podršku. Uvjeti za borbu bili su teški, na temperaturama ispod nule. Zapovjedništvo 127. brigade raspolagalo je informacijama da lokalni srpski pobunjenici napuštaju položaje, a otpor pružaju „uglavnom utvrđene grupe Šešeljevih dobrovoljaca unatoč velikim gubicima koje su pretrpjeli unazad nekoliko dana.

Ujutro 15. prosinca 1991. postrojbe 127. brigade nastavile su djelovanje prema srpskim snagama. Pripadnici „A“ satnije, zajedno s tenkovskim vodom, oslobodili su Donje i Gornje Cjepidlake. Postrojbe 3. bojne ovladale su komunikacijom Gornje Cjepidlake- Đulovac, a zapadno od tog pravca postrojbe 2. bojne napredovale su uz željezničku prugu i komunikaciju Pivnica-Đulovac. S južne strane Đulovca pripadnici 1. i 2. satnije prve bojne 127. brigade uz pomoć tenkovskog voda 117. koprivničke brigade ovladali su selima Nova Krivaja i Puklica. Time su srpske snage u Đulovcu stavljene u okruženje te je nakon kraće borbe selo oslobođeno, nakon čega su se snage s virovitičkog područja u Katincu spojile sa snagama koje su djelovale iz pravca Grubišnog Polja i Daruvara.

Brigada je u ovoj fazi operacije odnosno oslobađanju Đulovca imala 3 poginula pripadnika i veći broj ranjenih pripadnika. **Poginuli su Vladimir Horvatinović, Drago Klarić i Miodrag Vlaškić.**

Vezano za oslobađanje sela Đulovac svakako treba istaći da su pripadnici 127. brigade HV prilikom ulaska u selo zatekli masakrirane civile, mahom u njihovim dvorištima, koji su poubijani od strane domaćih Srba i pripadnika Šešeljevih Belih orlova, neposredno prije nego što su se dali u bezglavi bijeg. Naime, kao što domaći ljudi ovog kraja dobro znaju, pronađeno je 16 ubijenih, odnosno masakriranih zvjerski pogubljenih civila, mahom starih i nemoćnih ljudi, te porušena crkva sv. Duha i preplašeno stanovništvo koje je 3 mjeseca živjelo u teroru i strahu. Mnogi koji su u to vrijeme odvedeni do danas im se ne zna sudbina. Na žalost u spomenutom razdoblju pobunjeni srbi su na ovom području pogubili nekoliko desetaka civila. Također valja naglasiti da je u borbama koje su prethodile ovoj operaciji poginulo 19 pripadnika 127. brigade HV, a kada se ovim brojkama pribroje poginuli branitelji drugih postrojbi (s područja Daruvara i Grubišnog Polja) i domicilni civili (hrvatske, njemačke, češke nacionalnosti) koje je neprijatelj najčešće svirepo pogubio tijekom okupacije ovog prostora dolazi se do brojke od 94 žrtve.

HČZ Virovitica